

Enkele opmerkingen t.b.v. het rondetafelgesprek 5-10-16

1. Van groot belang is de acceptatie van het feit dat een onbekend, maar toenemend aantal Nederlanders met een Turkse achtergrond steeds meer los komt van wat we ten onrechte 'de Turkse gemeenschap' noemen. Cijfers ontbreken en dat is ook helemaal niet erg. Dus hoewel het overgrote deel van de Turkse Nederlanders nog steeds wel binding heeft met het land van herkomst (van de ouders of grootouders!) voelt lang niet iedereen zich betrokken bij ontwikkelingen in de Turkse politiek.
2. De mislukte coupe heeft in Turkije een schokeffect teweeg gebracht dat wij hier niet goed kunnen begrijpen. Ook op Turks-Nederlandse vakantiegangers (m.n. in de ontvankelijke leeftijd) heeft het diepe indruk gemaakt. Kinderen uit seculiere milieus die zich plotseling tot de AKP bekeren; gezinnen waar nooit over Turkse politiek gesproken werd en waarvan de ouders zich nu plotseling moeten verantwoorden dat zij niét zijn gaan stemmen tijdens de afgelopen verkiezingen (2014, 2015 (2x)). Het dwingende nationale '*narrative*' dat zich in de dagen na de coupe heeft ontwikkeld, c.q. van bovenaf is opgelegd, laat zodoende ook buiten Turkije sporen na. Nu in Turkije daar steeds meer afstand van wordt genomen, de desastreuze effecten daarvan worden met de dag meer zichtbaar, blijven sommige Turkse Nederlanders steken in een onwrikbaar geloof dat FG aanhangers representanten van het meest perverse kwaad zijn.
3. De huidige discussie over de 'verdeeldheid/polarisatie' onder Turkse Nederlanders, m.n. tussen nationalisten, Erdoğan aanhangers enerzijds en (vermeende) volgelingen van Fetullah Gülen, heeft o.a. tot gevolg dat tal van goed geïntegreerde Turkse Nederlanders voor het eerst als een collectief worden gezien en daar individueel op worden aangesproken. Dit is schadelijk voor het integratieproces.
4. De vele Turkse organisaties in Nederland (cultureel, politiek, sociaal) zijn soms volstreekte lege hulzen. Vrijwel altijd is onduidelijk wie ze nou precies vertegenwoordigen. De meeste websites zijn al tijdens slapend. Onder de wél actieve leden zijn veel z.g. 'beroeps Turken'.
5. Tegelijkertijd wordt het hoog tijd dat NL overheden en andere subsidiegevers inzien dat, in tegenstelling tot het imago dat ze trachten uit te dragen, de FG beweging niet de verlichte, op integratie gerichte wereldburgers zijn, maar gewoon conservatieve moslims die zich inzetten voor het behoud van hun geloof in een seculiere, gedeconfessionaliseerde omgeving. Daar is op zich natuurlijk niets mis mee, maar de misleiding die daar mee gepaard ging moest een keer ontmaskerd worden (in Nederland). Dat de beweging in Turkije een geheel andere intentie had is aannemelijk, maar zal in het geval van de aangeklaagde coupplanners en hun achterban nog juridisch moeten worden aangetoond.
6. De Nederlandse overheid doet er goed aan scherpe grenzen te stellen aan de mate waarin bemoeienis vanuit Ankara met het wel en wee van Turkse staatsburgers in Nederland wordt getolereerd, maar zal zich er bij moeten neerleggen dat deze offensieve benadering integraal deel uitmaakt van het beleid van de huidige regering. Tegelijkertijd dient onderkend te worden dat die 'lange arm van Ankara' ook alleen maar effect sorteert als daar aan de ontvangende kant behoefte aan is. Turkse Nederlanders die zich daar voor afsluiten (een meerderheid) hebben daar doorgaans ook geen last van. Uitzondering is nu de jacht op de FG (FETÖ) beweging, die duidelijk ook gericht is op de diaspora.